

مروزی بر 29 بهار زندگی امام یازدهم

دوران زندگی امام عسکری (ع) تنها در 29 بهار خلاصه می‌شود که چند سالی از آن در زندان و سال‌هایی هم در محاصره نیروهای حکومت عباسیان سپری شد.

دوران زندگی امام عسکری (ع) تنها در 29 بهار خلاصه می‌شود که چند سالی از آن در زندان و سال‌هایی هم در محاصره نیروهای حکومت عباسیان سپری شد. با این همه، توجه به مصالح عقیدتی و اجتماعی شیعیان را باید در سیره یازدهمین سپهر آسمان، هلاکت امامت حسبت.

امام به عنوان مرجع فکری عصر خود است که در آن عصر حضرت، با درایت و تیزی خویشتن، سختی‌ها، ناملایمات و گرفتاری‌های پیش آمده را - که در قدرت عباسیان آشکار بود - کاست و به حداقل آن رساند. اما با دستیابی موالی و ترکان بر حکومت، فشار و شکنجه و آزار نسبت به امام و یارانش ادامه یافت.

متوکل عباسی بی آن که سبب کار را بگوید امام را به زندان می‌اندازد. عباسیان تلاش می‌کنند امام عسکری (ع) را در دستگاه حکومت وارد کنند تا همواره امام را زیر نظر خود داشته باشند و رفتار و کردار حضرت را زیر چتر نگاه خود قرار دهند و او را از پایگاه مردمی خویش و یاران و پیروانش دور کنند.

دوران سختی بر حضرت و یاران او می‌گذرد. امام با ایمان به حق و دعوت به اصول عدالت، سختی‌ها را تحمل می‌کند و ناچار به اقامت در سامرا می‌شود تا دستگاه جبار و خودکامه حکومت، او را زیر نظر بگیرد.

در آن دوران شبهه افکنی در مسائل اعتقادی مسلمانان بویژه شیعیان به اوج خود می‌رسد و عده‌ای درصدد برمی‌آیند تا با استفاده از این فرصت، افکار کفرآمیز خود را در میان مسلمانان ترویج دهند و به بسط و نشر مکتب الحادی خود روی آورند.

مواضع علمی امام عسکری (ع) در استدلال‌های متقن و استوار در مورد شبهه‌ها و افکار کفرآمیز و بیان کردن حق، با روش مناظره و گفت‌وگوهای موضوعی و مناقشه‌ها و بحث‌های علمی، روز به روز شخصیت آن حضرت را بارزتر نشان می‌دهد و هیچ جای شک و شبهه‌ای را باقی نمی‌گذارد. امام، مسلمانان و یاران خود را به اندوخته‌های علمی و فکری خود توانمند می‌کند و استقامت، پایداری و ایستادگی آنان را در برابر جریان‌های منحط فکری که جامعه اسلامی را مورد تهدید قرار می‌دهد، تضمین می‌کند.

یعقوب بن اسحاق کندی، فیلسوف بزرگ عرب که دانشمند معروف ایرانی ابونصر فارابی شاگرد مکتب وی است در زمان امام، کتابی پیرامون متناقضات قرآنی به خیال خود، تدوین کرد، امام تلاش او را با شکست روبه‌رو و کندی را قانع می‌کند که در اشتباه بوده است، کندی توبه می‌کند و نوشته‌های خود را می‌سوزاند و از دوستداران و در صف پیروان آن حضرت درمی‌آید. امام همچنین بیانات علمی در خور توجه در باب خلق قرآن برای ابوهاشم جعفری ایراد و مطالبی ارزشمند در باب تفسیر قرآن نقل می‌کند.

او تحت مراقبت شدیدی قرار می‌گیرد، حتی در شرایط ویژه‌ای امام امکان تماس با نزدیکان خود را نداشت و هرآنچه که از خارج به ایشان می‌رسید یا به خارج می‌دادند، تحت کنترل بود.

خبر بیماری امام به گوش معتمد عباسی می‌رسد، او دستور می‌دهد تا خانه آن حضرت را زیر نظر بگیرند. پس از شهادت امام نیز همه وسایل زندگی را مهر و موم می‌کنند و آن گاه درصدد تحقیق و بازجویی از فرزندان حضرت برمی‌آیند و به قایله‌ها دستور می‌دهند زنان را تحت معاینه دقیق قرار دهند و اگر نشان بارداری دیدند به خلیفه گزارش کنند.

هراس و وحشت حکومت عباسیان از مهدی موعود که پیامبر اکرم (ص) نوید ظهورش را بارها داده بود و او را بزرگ‌ترین مصلح در جامعه بشری که طومار ظلم و ستم را درهم خواهد پیچید و عدالت اجتماعی را برقرار خواهد ساخت معرفی کرده بود، روز به روز بیشتر می‌شد.

دشمنان خاندان رسالت درصدد بودند با کشتن نسل پیامبر بزرگ اسلام مانع ظهور امام منتظر شوند، اما موفق نشدند.

محمد خامه یار - جام جم